

Perbenyik 2009.

...Az alapra falak, a falakra őrzők...

Azt gondolom, hogy 2005-ben történt valami. Valami, amit ha akarnak, ha nem a hatalmasok, bekerült a történelembe. Na, nem írva - talán ott is-, hanem mesélve, eldugott fotókon, klubházak falán, motorszerelő műhelyekben, baráti sörözéseken. Dévára indult el akkor egy csoport motorral - nem is voltak kevesen, nem is túl sokan, de Zrínyiek is páran tudtak már csak kitérni a falak mögül, s Csaba királyfi el is jött értük csodás fényességgel. Megtettek valamit, amire sokan gondoltak, de nem merték, nem vállalták, pedig akarták.

Nem vádolható az, aki érezte, de nem tette, gondolta, de nem mondta ki nyíltan. Sokunknak, sokszor félre kell állni, mert félünk, mert elfogyott az erőnk, vagy mert azt gondoljuk, egyedül vagyunk. Sarokba szorít a világ és rákényszerít olyan döntésekre, ahol nincs is igazán választásunk. De az a 130 motor, s az azt követő négy évben csatlakozó, több mint ezer ember válasza a kihívásra, a történelemre, az emberség szavára, a közös akaratra. Mára, ezek az emberek, szerte az országban szervezkednek, teszik a dolgukat, ellenállnak és én hihetetlen örömmel látom, hogy mindig felgyullad egy kialudt, vagy kioltott őrláng helyén egy másik. Van, aki meggyújtja, van, aki tartja a falon, erején túl is. Mesélhetnék nektek karitatív túrákról, a szolnoki Veréb és motoros csapatának gyerektáborairól, arról a rengetek dévai, azóta indult motorosok által szervezett segélyszállítmányról, határon belüli megmozdulásokról, amik azóta születtek. Mesélhetnék nektek arról a csodálatos napról, amit 2008. szeptember elején éltünk át közel négyszázan Perbenyikben. Ide azért indultunk, mert hívtak minket, mert kérték a segítségünket, mert határon túli magyarok, a Felvidéki Farkasok kiáltottak. Ember kell az alaphoz, őr kell a kapukhoz. Az öt éve stagnáló, gátolt, magyar gyermekotthon, mely őrizné nyelvünket, történetünket, egy református lelkész nő vezetésével, képtelen megszületni, elindulni. Akik tehettek, ott voltak, segítettek, csodát kaptak. Idén, ki kell mennünk újra! Még nem állnak a falak, pedig jól haladunk. Azokat hívják, akik meg tudják tenni, azokat kérik, akiket nem béklyóz gazdasági válság, félelem, vagy kétely. De azok, készüljenek! Várják az érkezőket, várják a megerősítést, várják a segítséget. Az a másik kormány nem akarja, azok a mások nem örülnének neki. Pedig mi akarjuk és hisszük, mi látjuk és nem engedjük. Bármit tesznek is, ha ledöntik, lesznek, akik hittel a szívükben építik újjá.

Őr kell a falakra, segítség kell a Felvidéki magyarságnak!

A világ változik körülöttünk, földre vethet a válság, de akiben az erő még pislákol, tegye meg, amit a szíve diktál. Az a szív, melyben 2004 decemberétől sajogva ott bujkál az a túske még mindig szúrón, minden magyar ember szívében, határon innen és túl.

Perbenyiki segélytúra a magyar gyermekotthon létrehozásáért II. alkalommal.

2009. szeptember 5-én

Találkozási pontok:

10.30-kor Rimaszombatban a Sloznaft benzinkúton.

14.00 -kor Magyarország Sátoraljaújhely, magyar oldal. A határtól 200 méterre

Széles úthoz, széles Hazát!

Felvidéki Farkasok ME

Ne félj, csak bízz!

Kerecsen Motoros Egyesület

